

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 22 juni 2008, 9.15 uur

Thema: 'Alles voor U!' naar aanleiding van Hooglied 8: 8-14 (kerntekst: vers 12) en Mattheüs 21: 33-46

1. Voor wie is de opbrengst? Voor Hem!

- * Als je ergens in hebt geïnvesteerd (bijv. windmolens), zie je graag een opbrengst. Ook Salomo heeft geïnvesteerd, in een wijngaard in Baäl-Hamon (letterlijk 'Gods overvloed'), waarschijnlijk gelegen in de Vlakte van Jizreël, vlakbij Sunem/Sulam, waar Sulammit vandaan komt. De bewakers daar moeten ieder 1000 zilverstukken per jaar afdragen, de rest van de opbrengst mogen ze zelf houden (gemiddeld zo'n 200 zilverstukken).
- * Wat zingt Sulammit nu? Ze beschouwt zichzelf als een wijngaard en zegt: 'De duizend zijn helemaal voor jou, Salomo!' Ze geeft dus de opbrengst van haar leven, haar hart, alles wat ze te bieden heeft, helemaal aan hem. Dat is de taal van de liefde: 'Vanaf nu ben ik helemaal voor jou!'
- * Zo gaat het ook in de relatie met God. Dat is de volmaakte liefde, als we ons leven helemaal aan Hem geven, met al onze talenten, tijd en mogelijkheden. 'Neem mijn leven, laat het, Heer, toegewijd zijn aan Uw eer' (Gz. 473).

2. Wat is zonde? Zonde is: de opbrengst van je leven voor jezelf houden

- * Niet iedereen is zoals Sulammit. Jezus vertelt de gelijkenis over de pachters in de wijngaard (Mattheüs 21). De pachters worden geacht de afgesproken hoeveelheid vruchten af te dragen aan de heer. Maar ze doen het niet! Als de heer hun slaven zendt, mishandelen ze de één en doden de ander. Ten einde raad stuurt de heer zijn eigen zoon, in de verwachting dat ze hem niets durven aandoen. Maar de pachters zeggen: 'Hij is de erfgenaam, laten we hem doden, dan is de wijngaard van ons!'
- * Je kunt je weleens afvragen of de Bijbel de ernst van de zonde niet overdrijft. De meeste mensen zijn toch best goedwillend en doen niemand echt kwaad? Maar dit is de kern van de zonde, dat je de opbrengst van je leven niet aan God geeft, terwijl Hij, je Maker, daar recht op heeft! Zonde = ZondeR! Zonder God leven.
- * Als je alles geeft aan God, besef je dat je je geld, je tijd, je mogelijkheden en talenten te leen hebt gekregen, om er zó mee om te gaan als Hij graag wil. Misschien willen we het met God op een accoordje gooien, en Hem best een déél geven. Maar álles? Denk ook aan de keuze van een opleiding of baan, aan de keuze van een levenspartner... Denk ook aan de eenheid van ons leven: óók in de vakantie is God onze Koning!
- * Als wij de opbrengst van ons leven niet aan God geven, zijn we als de pachters die de zoon doden. En... dat hebben we gedaan, als mensheid! We hebben Gods Zoon gedood. Maar het is onvoorstelbaar: die dood van de Zoon is door God omgekeerd, Hij heeft ervoor gezorgd dat we door de kruisdood van Jezus juist gered worden! De verworpen steen (Jezus) is een hoeksteen geworden! Er is hoop! De wijngaard wordt toch weer aan pachters gegeven, pachters, die wél de vrucht afdragen. Zoals Sulammit haar 'opbrengst' totaal aan Salomo wijdt.

3. Als je leeft vanuit de liefde voor God, vergeet je je naaste niet!

- * Sulammit gaat nog verder: 'De duizend zijn helemaal voor jou, Salomo! En 200 voor de bewakers van de vrucht van de wijngaard.' Wie zijn die bewakers? De broers van Sulammit! Zij zingen in vers 8-9 over een jonger zusje van Sulammit, waarover zij waken. Dat meisje mag niet worden ingepalmd door de eerste, de beste man. Sulammit geeft aan dat ook zij eerder zo onbereikbaar was, maar zich nu aan Salomo heeft gegeven. En dán zegt ze: 'Mijn 1000 zilverstukken zijn voor jou, Salomo, en 200 voor de bewakers van de vrucht.' Dat is dus een voorzichtige, oosterse manier om zo voor haar broers een bruidsschat te vragen. Heel ontroerend, want juist door haar broeres was ze hard behandeld (Hooglied 1: 6). Ze had alle reden gehad om hen te haten, en ook Salomo zou ze bewust niets hebben kunnen geven. Maar Sulammit pleit voor hen! Haar liefde voor Salomo zorgt er niet voor dat ze haar familie vergeet (zoals je als jong stel vrienden of familie kunt verwaarlozen).
- * Ook in je geloof (zeker als dat nog vers is) of in de kerk kun je zó opgaan, dat je mensen uit het oog verliest. Terwijl Jezus juist zegt: 'Heb God lief boven alles en je naaste als jezelf' (Markus 12: 29-31).
- * Sulammit pleit voor haar broers. En Salomo antwoordt door te zeggen: 'Iedereen luistert graag naar je, laat me je stem maar horen' (vers 13). Hij is niet boos, maar moedigt haar juist aan om haar verzoeken neer te leggen. Zoals Jezus ons aanmoedigt om te bidden! Als een priester mogen we mensen om ons heen bij God brengen, en voor hen pleiten. En we mogen bidden dat we zelf door God worden ingeschakeld om tot zegen te zijn.
- * Zo was er een groep jongeren in Californië, die rond Pasen naar Mexico ging om armen te ondersteunen. De brieven die ze vooraf hadden gestuurd, waren nooit aangekomen. Toen ze op zondagmorgen is het betreffende dorp kwamen, vonden ze de gemeente in een kerk, die zes maanden eerder was afgebrand. De brand was aangestoken door mensen die de kerk haatten. Al zes maanden bad de arme gemeente om hulp, en opeens waren ze hier: tientallen jongeren die kwamen helpen!

4. Hoe meer je van God houdt, hoe meer je naar Hem verlangt!

- * Dat is christen-zijn: jezelf beschikbaar stellen voor God en bidden voor de mensen om je heen. Prachtig! Als je zo leeft, houdt je steeds meer van Hem en ga je steeds meer verlangen naar de terugkomst van Jezus. Met dat verlangen sluit de bruid in het Hooglied af: 'Haast je, mijn geliefde, kom!' Na haar huwelijk wil ze niet minder bij Salomo zijn, maar juist méér! Zo bidden ook wij: 'Kom spoedig, Here Jezus! Kom!'

Om (samen?) over na te denken:

1. Welke terreinen van het leven zijn voor u het moeilijkst om over te geven aan Jezus?
2. Voor wie pleit u, als een priester, bij God?
3. Verlangt u naar de terugkomst van Jezus? Zijn er dingen die het verlangen blokkeren?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl